

Mondd te, sorry

VII. Évfolyam 2.szám 2010. 12. 11.

Kedves Olvasó!

E havi lapszámunk is megérkezett, és ezúttal is próbáltunk minél több érdekes dolgot összegyűjteni. Tanárokat faggatunk, amiről ebben meg majd a következő számunkban lehet olvasni. A programokról sem feledkeztünk meg. Családos nap, adventi barkácsolás – szüleinkkel és tanárainkkal közösen vettünk részt ezeken. A Xantus János versenyen a mi kis csapatunk, a „Hörcsögök”, első helyezést ért el: Geréb Rebeka, Gothárd Bogi, Madaras Eszter és Zágoni Barni vettek részt ezen az érdekes megmérettetésen. A szavalóversenyről sem szabad megfeledkeznünk, hiszen négy kis lelkes diákunk vett részt benne: Geréb Csenge, Dimény Kristóf, Madaras Lídia és Horváth Hanna bátran mondták el verseiket. Reméljük, jövő hónapban is megjelenik a sulijáság, addig is jó szórakozást!

A szerkesztők

Kicsik és nagyok ropják a táncot a családos nap alkalmából.

Mese, mese, meskete:

A borbély és a szegény ember

Sem itt nem volt, sem túl nem volt, hanem azért mégiscsak volt valahol ezen a világon egy szegény ember. Olyan szegény volt ez a szegény ember, hogy egyebe se volt az égvilágon egy szedett-vedett, kopott-rongyos számárnál, s az is olyan vén, zörgős csontú, hogy csak úgy lígett-lógott, s csak annyit bírt, ni, amennyit. Bevisz egyszer a városba ez a szegény ember egy számárterhe fát, amit úgy tél-túl összerakosgatott. Odavetődik egy borbélyféle ember, s kérdi:

– Hogy adod azt a számárterhe fát, te szegény ember?

A szegény ember mondja, hogy s mint. Jól van, addig alkuszna innen-túl, hogy megcsinálják a vásárt. Elszállítja a borbélyhoz, s le is rakja a szegény ember a fát. Hanem akkor rászól a borbély a szegény emberre, hogy csak ízibe rakja le azt az egész számárterhét, mert ő az egészszet megvette, s ki is fizette már. Eleget mondta a szegény ember, hogy ő csak a fát adta el, s nem a nyeret is, hanem a borbély istenesen erőlködött, hogy ő az egész számárterhére alkudott, hát a nyereg is az övé. A szegény embernek egyebet se volt mit tenni, mint hogy nagy búsan letette a nyeret is a számarról, s bánatosan hazament.

Aztán egyszer valahogy észbe kap a szegény ember is. Veszi maga után a szamarát, s be a városba, ott is egyenest a borbélyhoz. A szamarát megköti a kertkapuhoz, bemegy a

műhelybe, s azt mondja a borbélynak:
- Mennyiért beretválna meg az úr engemet meg a társamat?

Mondja a borbély, hogy mennyiért. A szegény ember nagy szaporán kifizeti, s avval ki egy szempillantás alatt, vezetékre veszi a szamarát, s be vele a borbélyhoz, hogy hát itt a társa, beretválja meg. Eleget mondta a borbély, hogy ő aztán egyet se, mert ő nem szokott szamarakat borotválni. Hanem a szegény ember követelte úristenesen, hogy ha megvette még a salláriumot is, csak tessék, de még úgy, hogy hiba ne essék, mert ha nem, ő viszi tanácsra a dolgot. Mikor a borbély látta, hogy biz ennek a fele se tréfa, nem restellte könyörgésre fogni a dolgot, hogy így meg úgy, visszaadja a pénzt, de még rá is fizet. Azt mondja akkor a szegény ember.

– Jól van hát, no! Adja vissza a pénzt s a múltkor elvett nyeret is, s én akkor visszalépek a követeléstől, de másképp soha, tudja meg az Isten is!

Persze hogy örömmel tette meg a borbély mind a kettőt, adott vissza pénzt, mindent, csak hogy vigye onnan a szamarát, s haladjon tőle.

Így kapta vissza a nyeret a szegény ember. Ha a borbély a pénzt nem adta volna vissza, s a szegény ember a borbélyt tanács elé vitte volna, az én mesém is tovább tartott volna.

(népmese)

Nem kertelünk, de verselünk

Riki, a gyíkocska

Figyeljete gyerekek,
Mondok nektek egy verset.
Volt egyszer egy gyíkocska,
Helyes, vicces, vidámka.

Hogy hívják? – Riki a
gyíkocska,
Nem túl nagy, alacsonyka,
Nem túl ügyes,
Kétbalkezes.

Egyszer történt Rikivel,
Találkozott Mikyvel.
Jó barátok ezek ketten,
Átmennék tűzön, vízen.

Legyőztek már kígyókat,
Láttak már más gyíkokat.
Szeretek felfedezni
Kalandokat átélni.

Egyik nap kalózokat láttak,
Megrémültek, s elfutottak.
- Ez így nem mehet tovább,
Elmennek ezek a kalózok
arrább!

Mondta Riki keményen,
Figyelte Miky rendesen.
- Megtámadjuk a kalózokat,
Megnémítjük a galádokat!

El is indultak kalózt püfölni.
De hogy fogják végrehajtani?
Gondolkodtak ezen sokat,
De lekésték a kalózokat!

Rheindt Roland, V. osztály

Ez a buli

Két nagy lányka bulit szervez,
Vendégeik még nincsenek.
Táncolnak ott egymagukban,
Iszogatnak, eszegetnek.

Két nagy lányka bulit szervez,
Vendégeik már megjöttek.
A vendégek nem emberek?!
Madárkáék, halacszkáék.

Két nagy lányka bulit lezár,
A vendégek elmentek már.
Lefekszik a két bulis lány,
Itt az este, aludj el már!

Tordai-Soós Anna, IV. osztály

A szüret

Ősszel érik a szőlő,
Szép lilára érlelődik,
S majd fonott kosárba kerül.

Lesz belőle finom édes must.
S évek múltán
Finom pezsgős bor!

Pince mélyén,
Nagy kövér hordókban
Fognak majd pihenni.

Kedves Orsolya, IV. osztály

-
Reggel korán kelek,
Minden nap iskolába megyek.
Tanulás a feladatomban,
Sok jó jegy a jutalom.

Suli után hazamegyek,
Busszal járok naponta.
Csizmás kutyám pacsival vár
Örömeiben ugatva.

Székelly Gerő-Péter, IV. osztály

Elveszett a fegyverem

Meleg nyári reggelen,
Elveszett a fegyverem.
Hol lehet a fegyverem,
Nem találok nem lelem.

Milyen katona vagyok?
Hisz új fegyvert nem kapok.
Jaj, jaj, jaj, most mi legyen?
Nem kapom a fegyverem.

Hogy harcoljak semmivel?
Hisz a tatárt verni kell!
Kutyafejű tatárok,
Valahogy megúsztátok.

Mit mond majd a tábornok?
Tudom, örülni nem fog!
Szitkozódik majd sokat,
S elveszítem rangomat.

Elveszett a fegyverem,
Elhagyott a kedvesem.
Nincs már semmim énnekem,
Szánalmas az életem.

Szomorúan bujdossak?
Szégyenszemre kolduljak?
Hát, mit mondjak, szép dolog,
Hiszen katona vagyok!

Madaras Eszter, V. osztály

Inter-

Megszoktuk, hogy mindennap tanárok vesznek körül minket az iskolában, de vajon miért és mikor hozták ők azt a döntést, hogy gyerekekkel szeretnék tölteni idejük nagyrészét? Miért választották ők a tanári pályát? Erről kérdeztük a tanárainkat.

JUTI:

Miért lettél tanár?

Iskolás koromban sokáig tanár akartam lenni, de nem tudtam eldönteni, hogy magyar- vagy matektanár legyek. Nagyon sokat segítettem az osztálytársaimnak, különösen matekból, a lecke megértésében.

Miért pont matektanárnő lettél?

A magyart mindenki értette, de a mateket nem mindenki, és néha megkértek, hogy elmeséljem, mit mondott a tanár az órán. Meg azért is, mert amikor én felvételiztem, magyarra nagyon nehéz volt bejutni. Egyébként kevesen múlt, hogy nem lettem informatikus.

Mikor döntötted el, hogy tanár leszel?

Véglegesen akkor, amikor egyetemre kerültem.

BEA:

Miért lettél tanár?

Azért lettem tanár, mert nagyon szeretek tanítani, és szeretek a diákokkal foglalkozni.

Mikor döntötted el, hogy tanár leszel?

Hát nem volt egy pontos időpont, ez csak úgy jött.

És más nem szeretnél volna lenni?

Nem, mindig is tanár szerettem volna lenni, nem is gondolkodtam másban.

Miért pont német- meg román tanár lettél?

Hát azért, mert ezt a két nyelvet szeretem.

És hogyha visszamennél az időben, akkor még mindig tanár lennél?

Igen.

És szeretsz mindennap bejönni az iskolába?

Igen, mivelhogy az iskola ilyen, hogy mindennap be kell jönni szombat-vasárnapon kívül, igen.

ANNABELLA:

Miért lettél tanár?

Hát ez egy nagyon-nagyon nehéz kérdés. Nem szándékoztam tanár lenni, hanem befejeztem az egyetemet, és elkezdtem mesterizni, de mivel plusz költség voltam szüleimnek, mert nem vagyok kolozsvári, akkor arra gondoltam, hogy kellene valamit dolgozni, hogy fenntartsam magam, és akkor ez volt a legegyszerűbb dolog, hogy vizsgázzak, és ha sikerül, kapjak valami állást a tanügyben. Így kezdtem el tanítani.

Miért pont biológianő lettél?

Olyan véletlenszerű volt az egész, főleg hogy nem is biológiára, hanem történelemre készültem, úgyhogy szívesebben foglalkoztam volna régészettel, de aztán végül bejutottam ökológiára.

Aranyköpések...

...mi írtuk a magyar dolgozatban...

Egy nem túl költői hasonlat:

A szép pacsirta olyan, mint a dalos nagyanyám.

Verselemzés:

A művészi eszközök elénk tárják a Tisza csöndjét és harmonikáját...

A Kómíves Kelemenné balladájának tragikus vége:

Hazament Kelemen, és a fia megkérdezte apjától: „Hol van anyám?” Ő azt mondta, estére hazaér. Majd megint megkérdezte, és akkor azt mondta: „Magas Déva várban falba van építve.” És elment a fiú. Amikor meglátta, meghasadt a szíve, egyúttal a föld is...és belepottyant a fia Kelemennek.

Vittzek

Móricka találkozik a rendőrrel. Megkérdezi tőle:

- Mit csinálna, ha egy hosszú sor legvégén állna?
- Megvárnám, amíg sorra kerülök.
- Mit csinálna, ha utcai verekedés történne?
- Kihívnám a rendőrséget.
- Mit csinálna, ha a kútba beleesne egy bácsi?
- Kötéllel visszahúznám.
- Mit csinálna, ha az orra előtt elmenne egy vonat?
- Zsebkendővel integetnék neki.
- Most mondd, Móricka, te mit csinálnál, ha egy hosszú sor legvégén állnál?
- Kihívnám a rendőrséget.
- Mit csinálnál, ha utcai verekedés történne?
- Megvárnám, amíg sorra kerülök.
- Mit csinálnál, ha a kútba beleesne egy bácsi?
- Zsebkendővel integetnék neki
- Mit csinálnál, ha orrod előtt elmenne egy vonat?
- Kötéllel visszahúznám.

Móricka hazafelé az anyjának könyörög egy pöttyös labdáért. Az anyjának nincs kedve megvenni, de azt ígéri a gyerekeknek, hogy ha hazaérnek, azt játszanak, amit akar. Otthon Móricka azt kéri, hogy játszzanak papás-mamást. A mama beleegyezik, mire Móricka így szól:

- Ötözz asszony. Megyünk és veszünk a gyerekek egy pöttyös labdát!

*

A földgömb alakját akarja érzékeltetni a tanár a diákokkal:

- Móricka! Ha én itt, a tanterem közepén elkezdek ásni, és ások, ások, hova jutok?
- A diliházba.

*

Móricka kérdezi az anyukáját:

- Mami, miért van az apunak olyan kevés haj a fején?
- Tudod, kicsim, azért, mert sokat gondolkodik.
- És neked miért olyan hosszú a hajad?

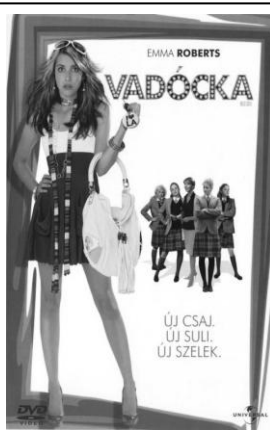
(a szerkesztők)

Mondd te mozi- -ajánló-

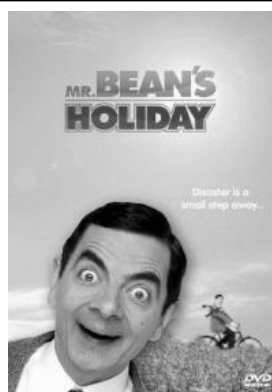
Ajánlónkban többnyire filmeket ismertetünk. 5 csoportba osztályozzuk a filmeket: 1-6. osztály és 5-8. osztály, az 5-8. osztályon belül pedig van fiú és lány csoport is. Igyekszünk a filmeket és zenéket úgy megválogatni, hogy beleférjenek a korhatárokba!!!

1-6. osztályosoknak.

Ebben a hónapban az 1-6. osztályosoknak két filmet ajánlunk.

A Los Angelesben élő 16 éves Poopy Moore-t apja elküldi egy angol bentlakásos nevelőintézetbe. Poopy minden esetre ki akarja csapni magát, de miközben ezt próbálja, megszereti, és semmi esetre nem akar elmenni...

Mr. Bean egy nyaralást nyer, amely a franciaországi Cannes-ba szól. Útja során sok bökkenőbe akad, de végül elérkezik Cannes-ba.

5-8. osztályosoknak.

Ebben a hónapban az 5-8. osztályosoknak sajnos mindössze egy filmet ajánlunk. Igyekszünk legközelebb több filmet bemutatni

A Camp Rock olyan tábor, ahol a tehetséges tinizenészek kibontakozhatnak, és tovább növelhetik tudásukat. Mitchie Torres az első nyarát tölti itt, de csak azért, hogy anyjának segítsen a tábor konyhájában. Ezen a nyáron a híres énekes, Shane Gray a legnagyobb szám a táborban. Mitchie persze erről semmit sem tud, de később mégis összebarátkozik a sztárral...

Amikor a Buzogány lecsap a billentyűzetre...

avagy interjú Buzogány László programozóval

Buzogány László informatikust kérdeztük munkájáról. Itt dolgozik Kolozsváron, és egy egyéves kisfiú boldog apukája.

Mikor döntötted el, hogy informatikus leszel?

Hát az egész 6 éves koromban kezdődött, mikor kaptam egy számítógépet egy gazdag ismerősüktől (akkoriban átlagember nem nagyon tudott ilyet megengedni magának), és egy nálamnál két évvel nagyobb barátomnak is volt számítógépe. Ő tanárhoz járt számítógépezni tanulni, aztán mikor találkoztam vele, mindig elmesélte, hogy mit tanult órán, és én így tanultam meg kezelni a számítógépet.

Milyen programozónak lenni?

Attól függ, milyen szempontból vesszük: a programozás nem fárasztó, ha az ember rutinos már benne, a fizetés nagy, mert ma az informatikusoknak van a legtöbb munkalehetősége.

Mint sokan tudjuk, az informatikában több programozási nyelv van. Te melyeket tudod ezek közül?

Alapból 9-12.-ben a Pascallal és a C-vel programoztunk. Ezeket ma már nem lehet használni, ugyanis más programozó nyelveket használnak.

Könnyű volt megtanulni a Delphit mert az a Pascalra épül.

Ha visszamennél az időben, akkor még mindig informatikus lennél?

Igen! Semmi esetre nem választanék más szakmát.

Kérdezett: Zágoni Barna

Áldott

Karácsonyt

kívánunk!

Mondd te, sorry - a Református Montessori Iskola lapja

Főszerkesztő: Zágoni Barna

Szerkesztők: Kundi Sarolta, Madaras Eszter, Rheindt Roland

Olvasószerkesztő: Szabó Ágota

Korrektor: Hegyi Noémi

Tördelő: Zágoni Barna és Zágoni Judit

Szerzők: Tordai-Soós Anna, Kedves Orsolya, Székely Gerő Péter, Rheindt Roland, Madaras Eszter, Zágoni Barna

Fotók: Tordai-Soós Kata, Zágoni Juti, Velle Áron. (A fotók a Református Montessori Iskola által szervezett eseményeken készültek.)

Támogatók: Pro Schola Montessori Egyesület, Koinónia Kiadó

